



Ha lezers!

Eén dag na het verstrijken van de deadline voor deze column, bel ik Hans Ebersson. De eindredacteur en het gezicht van het blad Change Your Business. Ik val direct met de deur in huis: 'Hé Hans, mijn column is bijna klaar hoor.... Kom je er mee weg als ik het vandaag aanlever?' Hans stelt mij - op vaderlijke toon - gerust. 'Roel neem je tijd en lever het in ieder geval deze week aan'. Dat laat ik mij geen twee keer zeggen en ik duik achter mijn PC. Ondertussen met hem nog napratend over de dag van gisteren. Ik besluit om iets te schrijven over: Vechten, Vluchten, Verstijven en (Be)Vriezen. Eerder schreef ik al iets over: Wonen, Werken, Wederhelft en Welzijn.

De 4 V's

Vechten en vluchten doet een mens bijvoorbeeld als er acuut gevaar dreigt. Als je reageert met vechten of vluchten, gaat niet te onderdrukken acute en hevige angst of stress daaraan vaak vooraf. De adrenaline stroomt door je lijf en je maakt cortisol aan. Soms begint je bloed zelfs te koken en gaan je haren recht overeind staan. Kippenvel valt je dan ten deel. Ik vraag mij af hoe ik 'vecht' en of ik als advocaat wel eens 'vlucht'. Als ik een juridisch gevecht aan dien te gaan, heb ik geen last van acute angst of hevige stress. Angst heb ik, werk-technisch, eigenlijk nooit. Het is wel spannend als je in een zaak bijvoorbeeld moet pleiten tegen een hottemoot, als bijvoorbeeld Rogier Duk. Maar spannend is iets anders dan angst. Angst vind ik sowieso een slechte raadgever. Stress heb ik wel ietsjes vaker. Maar een beetje stress (ik noem dat wedstrijdspanning) kan geen kwaad. De meeste stress als advocaat is bij ontslag op staande voet zaken. In dat soort zaken zit zoveel emotie en je hebt te maken met een enorme tijdsdruk. Tijdsdruk omdat je binnen twee maanden moet procederen. Je kunt het ook in die twee maanden proberen te schikken, maar makkelijk is dat niet bij ontslag op staande voet. Ook aan het eind van iedere maand heb je de vaststellingsovereenkomstenstress. Iedereen vindt het fijn om een vaststellingsovereenkomst voor de eerste van de daarop volgende maand af te sluiten.

Verstijven of (Be)Vriezen is in de advocatuur of in mijn praktijk zeldzamer. Soms gebeurt dat wel, en schat de advocaat in dat het '(be)vriezen' de zaak oplost. We noemen dat een DELLE zaak. DELLE staat voor 'Durch Einfach Liegen Lassen Erledigen'. Gebeurt bijna nooit, maar toch. Soms is niets doen, even een pas op de plaats, niet verkeerd. Als ik het voor het zeggen heb, is vluchten bijna nooit een optie. Zij het dat je nog wel eens werknemers spreekwoordelijk ziet 'vluchten in ziekte'. (Juridisch) Vechten is in sommige gevallen en zaken wel een in de praktijk te brengen optie, maar dan wel met inachtneming van de regels die in het Nederlands Arbeidsrecht gelden. Vechten voor je rechten. Vechten voor je gelijk. Maar hiervoor geldt wel: 'Choose your battles'. Je kunt niet als een soort van Don Quichot

vechten tegen alle windmolens tegelijk. Maar voordat je kiest voor het juridisch gevecht, probeer het al pratend op te lossen, bijvoorbeeld en bij voorkeur in mediation. Verstijven en/of bevriezen, vind ik niet iets wat heel vaak kan worden ingezet.

Tip!

Voordat je besluit te vechten, te vluchten of te vriezen/verstijven, of je juist besluit dat niet te doen, maak je bij voorkeur een tijdslijn en een logboek. Daarin analyseer je de feiten en omstandigheden. De analyse van al die momenten geeft je als cliënt inzicht om in het kleine gebiedje te komen waarin je eventueel vecht, vlucht of bevriest. Maar voordat je dat doet, kijk je, na het opmaken van de tijdslijn en het logboek, of je de zaak kan schikken. Dat is vaak het beste! Bij het vechten, vriezen en verstijven en vluchten, is sprake van een wankel evenwicht. Het luistert nogal nauw en in sommige gevallen komt het hele palet aan bod. Dan heb je te maken met alle vier de V's.

Tevens is bijna altijd sprake van een heftige emotionele strijd. Een strijd om je emoties in bedwang te houden en om je hoofd koel te houden. Een strijd waarin je als werkgever of werknemer terecht kan komen en waar je door slim te acteren en met onze hulp uit gaat komen. Bij voorkeur door middel van een schikking, maar als het niet anders kan met behulp van een procedure. Dus met een juridisch gevecht. Daar vluchten wij niet voor, noch bevriezen wij. Bijna al onze cliënten nemen uiteindelijk afscheid van hun probleem of uitdaging en heel vaak doen zij dat na het tekenen van een overeenkomst. Ze zijn dan en op dat moment stuk voor stuk gegroeid, sterker en weten en herkennen bij zichzelf wat er gebeurt als het spannend wordt. Zelfs tijdens zittingen bij de rechter worden nog schikkingen getroffen, met name door de mensen die het hoofd koel kunnen houden. Wij zijn een beetje jaloers, maar vooral trots op onze cliënten. Jaloers, omdat zij meer zien en voelen, dan enkel het advocatenwerk. Trots omdat ze het samen met ons als team oplossen. Veel van onze cliënten komen nog eens terug, uit dankbaarheid of om bij te praten, onder het genot van een hapje en een drankje.

Afsluitend:

In nieuwe werkverbanden komen (oud)cliënten soms ook weer in situaties, waarin de vier V's een rol kunnen spelen. In die gevallen herhaalt de strijd zich. Het herkennen erkennen en bespreken helpt onze (oud)cliënt en ons. Zowel voor nu, als voor de toekomst. En dat zij eerder met het bijltje hebben gehakt, maakt dat ze hebben geleerd van het verleden. En dat geldt ook voor ons, want we doen het samen!

Roel Kop

Molenveldlaan 158 - 6523 RN Nijmegen
(024) 737 03 76 - M 06 53 30 84 40

roel@kopadvocaten.nl - www.kopadvocaten.nl